

ringedrivende, der blive paaligede Skat af Formue og Leilighed, kun ville have at udrede 60,000 Rb. Stilles derimod Forholdet saaledes, at begge disse Brancher skulle bære et ligeligt Veløb, og jeg tør gaae ud fra, at Forholdet bliver saaledes, at de Næringsdrivende komme til at udrede to Trediedele af Formue og Leiligheds-skatten eller Hjælpe-skatten, saa vil de Iffe-Næringsdrivendes Andeel deraf kun blive en Trediedeel af 90,000 Rb. eller 30,000 Rb. Da det dog, som sagt, er forbeholdt, at Forholdet mellem begge disse Skatter kan forandres ved kongelig Resolution, saa har der ikke været Grund til at urgere den Anskuelse, som vistnok om ikke lang Tid vil gjøre sig gjældende.

Jeg skal tillade mig at vende tilbage til den nye Paragraph, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, og som nærmest skulde træde istedet for den sidste Linie af § 1. Hensigten dermed er nemlig at forsøge, hvem og hvad der egentlig skulde beskattes ved Hjælpe-skatten, og hvem og hvad deraf kunde undtages. Hvorvidt Udvalget i denne Henseende har været heldigt, maa jeg henstille til det ærede Landsting. I Slutningen af den anden Paragraph har man taget Hensyn til Indvaanerne uden for Stadens Porte og til de Fremmede, der andetsteds have fast Ophold og kun opholde sig her en Tid af Aaret. Hensigten hermed har været at give Egnings-commissionen et Blik; men, skøndt jeg antager, at det vel har været oversflødigt, saa er det dog ikke afveien at udtale, at der bør tages tilbørligt Hensyn til den, der ikke fuldstændigt deeltager i Communens Goder. Med disse Bemærkninger skal jeg henstille til det ærede Thing at antage disse Paragrapher, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae: den første Paragraph, der indeholder det oprindelige Udkast noget modificeret, og dernæst en anden ny indskudt Paragraph.

Schwann: Det Spørgsmaal, som for Diebliffet foreligger, er det vigtigste og vel ogsaa det tvivlsomste i Loven, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til Thingets særdeles Opmærksomhed, saa meget mere, som jeg ikke anseer det for usandsynligt, at der

ialtsald paa et andet Sted derom kan gjøre sig modsatte Anskuelser gjældende. Det vil være i Forsamlingens Grindring, at efter den hidtilværende Lov skal Nærings-skatten dække hele Underbalancen af det ordinaire Fond, hvoraf skulle udredes alle Udgifter til Communens Behov, til hvilke der ikke er anvist særegne Indtægter. Det er altsaa en Afgift, der nødvendigt maa stige, efterhaanden som Forbringerne til de communale Goder vore, tilligemed Evnen til at fyldestgjøre dem, og hvortil der netop nu, paa Grund af ganske særegne Omstændigheder gjøres, saa betydelige Krav, at det er blevet nødvendigt at søge at gjøre Udveie til nye Resourcer. Nærings-skatten skal efter sin Ordlyd og det almindelige Begreb, man dermed forbinder, naturligvis blot være en Skat af Nærings- og altsaa vel nærmest kun være afhængig af de forskellige Næringsveies særegne Art og det Omfang, hvori de Enkelte drive dem; men i vor Næringskat ligger der tillige et meget betydeligt Element af en virkelig Indkomstkat. (Hør.) Vel have flere, navnlig et Par af Udvalgets Medlemmer, som have særlig Afgang til wie Kjendskab til denne Gjenstand, meent, at dette kun er Tilfældet i en forholdsvis meget ringe Grad; men jeg troer, at dette Element virkelig er tilstede i en større Grad, end man vil indrømme. Dette viser sig allerede derved, at Alle de, der ere fattige, fritages derfor, Noget, som jeg naturligvis i Realiteten ikke kan have Noget imod, men som jo aabenbart allerede gaaer ind paa at lade Beskatningen være afhængig af Bedkommendes Evne til at bære Skatten; men jeg troer dernæst ogsaa, at dette Hensyn til Formue og Leilighed i en ikke ringe Grad har gjort sig gjældende ikke blot ved selve Classificationen, efter den præsumtive Fordeel, som Næringsveiene efter deres forskellige Art give, men tillige ved Bedømmelsen i det Enkelte. Der er ikke mindste Tvivl om, og det er tildeels ogsaa factiff bekjendt, at naar f. Ex. to Handlende have paa samme Sted Udsalg af samme Art og i samme Omfang, og det om dem er vittterligt, at f. Ex. den ene, inden Aaret er omme, vil trække sig ud af Forretningerne med en betydelig Formue, medens man med Hensyn til den